

Profeetta Samuelin elämä

Samuelin syntymä

Onko sinun syntymääsi rukoiltu Jumalalta? Tietenkin sinun syntymäsi on tapahtunut siksi, että Jumala halusi sinun syntyvän ja haluaa sinun tuntevan Luojaasi. Kenenkään meidän syntymämme ei ole sattumaa. Moni on saanut syntyä vanhempiansa toivomana ja useiden puolesta vanhemmat ovat rukoilleet ennen syntymääkin. Mutta moni sellainen, joka on saanut syntyä vasta omien vanhempiansa pitkällisten rukousten vastauksena, on erityisen tärkeä ja rakas vanhemmilleen. Herralla on jokaiselle ihmiselle suunnitelma ja tarkoitus, jonka voimme päästä toteuttamaan, kun olemme päässeet pelastuksessa henkilökohtaisesti tuntemaan Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen.

Yksi tällainen erityisesti rukoillen pyydetty mies oli Samuel. Tällä viikolla katsahdamme hänen elämäänsä. Samuel toimi Israelin viimeisenä tuomarina ennen kuningasvallan alkua 1100-luvulla ennen Kristusta. Hän oli samalla myös suuri profeetta ja pappi. Hän syntyi kotiin, jota varjosti vakava ristiriita, sillä hänen isällään Elkanalla oli kaksi vaimoa. Toista Hannaa hän rakasti, mutta tällä ei ollut lapsia. Toisella vaimolla Peninnalla oli useita lapsia, mutta hän kadehti ja kiusasi monta vuotta Hannaa, jota mies rakasti. Moniavioisuus oli silloin ja on nyt monien ristiriitojen ja tuskan aihe, vaikka se tapahtuisikin peräkkäisinä liittoina niin kuin usein tänään.

Elkana yritti lohduttaa rakastamaansa Hanna vakuuttamalla, että hän olisi Hannalle tärkeämpi kuin kymmenen poikaa. Mies ei tajunnut lapsettomuuden tuskaa, joka tänäänkin monelle kipeää todellisuutta. Inhimillinen lohtu ei ihmisen syvintä kaipausta voi tyydyttää, vain Herra kykenee siihen. Siksi vuosittaisen uhrijuhlan yhteydessä Hanna vuodatti itkien koko sydämensä rukouksessa Herralle. Hän tiedosti, että rukoustie Jumalan luo kulkee uhrin kautta. Meille se merkitsee sitä, että Jeesuksen uhri syntiemme edestä Golgatan ristillä ja voitollinen ylösnousemus on avoin tie rukouksyhteyteen Isän kanssa. Rukouksessa meilläkin on Jeesuksen kautta lupa kaa-taa koko sydämemme Herralle.

Rukouksessa Hanna teki myös lupauksen Herralle, että jos hän saisi pojan, hän luovuttaisi hänen koko elämäksi Herran palvelukseen Ilmestysmajan pappispalvelukseen. Vaikka meidän ei tarvitse tehdä lupauksia rukoillessamme, viime kädessä kaikki saamamme vastaukset ovat Herraa varten ja Hänen armonsa kiitokseksi. Siksi kun anomme ja pyydämme Herralta jotain, meidän on hyvä tiedostaa, että kaikki Herralta saatu on myös Herran omaa. Lapsemme ovat Herran omaisuutta, hengellinen ja taloudellinen siunaus on Herran omaa elämässämme. Siksi aina pyytäsämme Herralta jotain, meidän on suostuttava antamaan saamamme Herran käyttöön. Meidät itsemmekin on Herra luonut ja Kristuksessa lunastanut ja pelastanut, että eläisimme koko elämämme Häntä itseään varten. Hannan lupaus ei siis merkinnyt jonkinlaista kaupankäyntiä Herran kanssa malliin: ”Jos Herra teet tämän, niin sitten uskon sinua.” Sellainenhan on epäuskon asenne.

Hannan tuskan vuodatus tapahtui ilmestysmajan ovella ja ylipappi Eeli näki sen ja vastasi siihen: *”Mene rauhassa. Israelin Jumala antakoon sinulle, mitä olet häneltä pyytännyt.”* Välittömästi Hanna sai rauhan sydämelleen. Meillekin Herran ensimmäinen vastaus on lupauksen Sana. Sitten myöhemmin saamme nähdä lupauksen toteutuvan. Usein lupauksen ja toteutumisen välillä voi olla pitkäkin aika, mutta uskos-

sa vaeltaminen on juuri sitä, että tartumme Jumalan sanan lupauksiin ja vaellamme niiden varassa siihen asti, kun lupaus toteutuu. Hanna palasi kotiinsa iloisena ja rauha sydämessään. Myöhemmin hän tuli raskaaksi ja synnytti Samuelin. Nimi Samuel tarkoittaaakin ”Jumalalta pyydettyä”.

Hanna sai rukoukseensa konkreettisen vastauksen esikoispojan, mutta hänen rukouksensa ei suinkaan päättynyt siihen, vaan muuntui kiitokseksi ja ylistykseksi:

”Minun sydämeni riemuitsee Herrassa, minun sarveni kohoaa korkealle Herrassa. Minun suuni on avautunut vihollisiani vastaan, sillä minä iloitsen sinun valmistamastasi pelastuksesta. Ei kukaan ole pyhä niin kuin Herra, ei ole ketään muuta kuin sinä, eikä ole kalliota, meidän Jumalamme vertaista... Herra lähettää kuoleman ja herättää eloon, hän vie alas tuonelaan ja nostaa sieltä ylös. Herra köyhdyttää ja rikastuttaa, hän alentaa ja ylentää. Hän nostaa tomusta alhaisen, korottaa loasta köyhän asettaakseen heidät ylhäisten rinnalle. Hän antaa heidän periä kunniaistumen.”
(1. Sam. 2)

Hannan ylistys kertoo meille sen, että rukousvastausten tehtävä on viedä meidät katselemaan Herran suuruutta ja ihanuutta eikä niinkään sitä, mitä pyysimme Herralta.

Hanna piti Samuelin niin kauan kotonaan, kuin hän imetti. Noihin aikoihin vieroittamien äidin rinnoista tapahtui vasta noin 5-6 vuoden iässä. Sitten Hanna vei Samuelin ilmestysmajan luokse ja ylipappi Eelin palveluspojaksi. Jumala kasvatti Samuelia kohti tämän tehtävää elämän alusta lähtien. Mooseksen tavoin Samuelilla tuli olemaan monta roolia. Hänestä tuli tuomari, pappi, profeetta, neuvonantaja ja Jumalan asiamies Israelin historian käännekohtassa.

On suurta Herran armoa, että joku löytää Jeesuksen ja pelastuksen aikuiseksi varuttuaan, mutta aivan erityinen siunaus on niiden elämässä, jotka saavat aivan syntymästään asti kasvaa ympäristössä, jossa uskotaan ja palvellaan Jumalaa. Herra haluaa usein kasvattaa heitä erityiseen tehtävään. Hannan esimerkki kutsuu kaikkia vanhempia erityiseen rukoukseen lastensa puolesta.

Kutsu palveluun

Jumalalta pyydetty Samuel - sitä hänen nimensä tarkoittaa - luovutettiin noin 5 vuoden iässä ylipappi Eelin kasvatettavaksi palvelustyöhön ilmestysmajassa. Vuosittain vanhemmat tulivat uhraamaan syntiensä sovitukseksi ja toivat samalla pojalle aina uuden viitan sitä mukaan, kun hän kasvoi.

Tuomarien kauden synkkää ajanjaksoa kuvaa ilmaus: *”Herran sana oli siihen aikaan harvinainen, eivätkä näyt olleet tavallisia.”* (1. Sam. 3: 1) Jopa ylipappi Eelin pojat eli papisto oli turmeltunutta. Vastoin Mooseksen lakia he käyttivät hyväksi Jumalalle uhrattua ja harjoittaen haureutta. Heikko Eeli ei nuhteistaan huolimatta saanut poikiaan muuttamaan tapojaan.

Jotain samaa syvää turmelusta ja Jumalan sanasta piittaamattomuutta joudumme näkemään omassa maassamme tänä päivänä. Kenen tahansa on mahdollista lukea Raamatusta Jumala sanaa, mutta niin ei tehdä. Jos tehdäänkin, sana selitetään tavasti niin, ettei enää tarvitse välittää sen vaatimuksesta tehdä parannus synneistä.

Ylipappi Eelin poikien paatumus on tämän ajankin paatumusta. Elämme lisääntyvää kurittomuuden kautta, kun Jumalan sana on hyljätty.

Samuel kasvoi siis olosuhteissa, joissa hänkään ei aluksi tuntenut Jumalaa, vaikka asusti ilmestysmajan luona. *”Samuel ei vielä silloin tuntenut Herraa, eikä Herran sana ollut vielä ilmestynyt hänelle.”* (1. Sam. 3:7) On käsittämättömän suurta Herran armoa, että syvän paatumuksen keskelle Herra kuitenkin nostatti profeetan, Samuelin, julistamaan Herran sanaa. Meidänkin maamme suurin tarve on saada keskellemme niitä, jotka uskaltavat nousta yleistä luopumusta vastaan Herran sanaa lyhentämättömästi jakaen. Yksityisille ihmiselle alkaa pelastuksen päivä silloin, kun hän saa kuulla elävän Jumalan sanan.

Samuel pojalle Jumala puhui ymmärrettävällä kielellä ja äänellä, jota hän aluksi luuli jo puolisokean iäkkään Eelin puheeksi. Herra kutsui kolme kertaa, ennen kuin Eeli tajusi, että Samuelia puhutteli itse Jumala. Neljännellä kerralla Samuel vastasi Eelin ohjeiden mukaan: *”Puhu, palvelijasi kuulee.”*

Muistan, kun eräs uskova veli kysyi minulta, miten Herra puhuu minulle. Ällistyin hiukan hänen kysymystään, mutta vastasin: ”Jumala puhuu minulle Raamatun sanan kautta.” Veli ei oikein ollut tyytyväinen vastaukseeni. Meille Jumalan ei tarvitse puhua Eelin kaltaisen miehen äänellä. Jos haluamme kuulla Jumalan äänen, niin riittää se, että luemme ääneen Raamattua. Jumalan antama ilmoitus on annettu profeetoille heille ymmärrettävällä tavalla ja Jeesuskin puhui aivan normaalilla kielellä. Ratkaisevaa on se, annammeko Herran puheen osua omantuntoomme ja olemmeko sille kuuliaiset.

Syy, miksi Jumala puhui juuri Samuelille, oli siinä, että tällä oli kuuliainen sydän. Jumala on vaiti tänäänkin niille, jotka eivät kuitenkaan halua noudattaa Herran sanaa. Oletko sinä valmis siihen? Jos olet, saat kuulla Herran äänen omassatunnossasi Raamattua lukiessasi ja Jumalan sanan saarnaa kuullessasi.

Ensimmäinen viesti, jonka Jumala puhui Samuelille, oli niin kauhistuttavaa ja pelottavaa, että Samuel ei sitä uskaltanut Eelille kertoa, ennen kuin häntä vannotettiin kertomaan se sellaisenaan. Sanoma oli tuomio Eelin pojille ja suvulle. Herra sanoi: *”Minä olen ilmoittanut Eelille, että minä tuomitsen ikuisiksi ajoiksi hänen sukunsa sen rikoksen tähden, ettei hän nuhdellut poikiaan, vaikka tiesi heidän häpäisevän Jumalaa. Sen tähden minä olen vannonut Eelin suvulle, ettei sen rikosta koskaan soviteta, ei teurasuhrilla eikä ruokauhrilla.”* (1. Sam. 3:13-14) Hirvittävä on Herran pappien vastuu, jos he hylkäävät totuuden.

Jos kuvittelemme, että Herran puhe meille alkaisi suloisilla lupauksilla, voimme erehtyä pahanpäiväisesti. Valtaosalle meistä Herran ensimmäinen sana on tuomio, jossa meille paljastetaan, mihin tiemme johtaa, elleimme taivu parannukseen synneistämme ja huuda avuksemme syntiemme tähden ristillä kärsineen ja ylösnousseen Jeesuksen Kristuksen nimeä. Elleimme katumuksessa käänny anomaan armoa, meidänkään synneillemme ei löydy mitään muuta sovitusta, vaan joudumme viimeisellä tuomiolla vastaamaan itse vaelluksestamme.

Näin vaikean sanoman välittämisestä alkoi Samuelin taival Herran profeettana. Sen jatkoa kuvataan näin: *”Samuel kasvoi, ja Herra oli hänen kanssaan eikä antanut yh-*

denkään hänen sanoistaan jäädä toteutumatta (varista maahan). Näin koko Israel ... tiesi, että Samuelille oli uskottu Herran profeetan tehtävä. Herra ilmestyi yhä uudelleen Siilossa ja ilmaisi siellä itsensä Samuelille sanansa kautta.” (1. Sam. 3:19-21)

Yhä tänä päivänä Herra puhe kykenee vaikuttamaan ihmisissä parannuksen ja uskon:

Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka. Se tunkee läpi, kunnes erottaa sielun ja hengen, nivelet ja ytimet ja tuomitsee sydämen ajatukset ja aikeet. Mikään luotu ei ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmiensä edessä, ja hänelle meidän on tehtävä tili. (Hepr. 4:12-13)

Jos siis taivomme sanan tuomittaviksi tänään, niin meille kuuluu myös ihmeellinen evankeliumin sana: ”Jeesus tuli ja antoi itsensä uhriksi sinun syntiesi sovitukseksi. Hän antaa kaikki sinun syntisi anteeksi, kun ne hänelle tunnustat.” Herran sanan kuuleminen on kristityn elämän ja armon omistamisen avain.

Eben-Eser

Mihin asti Jumala voi meitä auttaa? Voimmeko saada avun näinkin vaikeina aikoina? Tätä moni uskova on joutunut elämässään kyselemään. Vanhan testamentin profeetta Samuelkaan ei ollut tässä suhteessa poikkeus. Ensimmäiset vuosikymmenet hänen toiminnastaan Jumalan sanan välittäjänä, esirukoilijana ja kansaa johtavana tuomarina tapahtui äärimmäisen vaikeissa olosuhteissa. Israel oli jatkuvassa sodassa filistealaisia vastaan, jotka orjuuttivat sitä.

Saadakseen voiton vihollisistaan eräässä taistelussa kansa otti ilmestysmajasta liiton arkin ja vei sen eturintamaan. He kuvittelivat, että se takaisi heille varman voiton. Ajatuksensa he saivat ehkä jo vuosisatoja aiemmin tapahtuneesta Jerikon valloituksesta. Mutta he eivät asiassa kysyneet Jumalan tahtoa, vaan yrittivät käyttää Jumalaa sotamenestyksen takaajana. Jumala ei kuitenkaan suostu meidän hyväksikäytettäväksemme. Meidän tehtävämme on suostua siihen, että Jumala käyttää meitä oman tahtonsa ja suunnitelmansa mukaan.

Israel kärsi raskaan tappion, ylipappi Eelin pojat saivat surmansa ja filistealaiset ryöstivät liitonarkin. Vanha Eeli itse kuoli kuultuaan sanoman liitonarkin joutumisesta vihollisten käsiin. Lopulta arkki palautui Israeliin, mutta filistealaisten ylivalta jatkui 20 vuotta. Käännöksen tuli vasta, kun kansa alkoi nähdä oman syntisyytensä ja suostui kuuntelemaan Jumalan antamaa viestiä, jotka Samuel sille välitti:

”Jos te kaikesta sydämestänne käännytte Herran puoleen, poistakaa keskuudestanne vieraat jumalat ja astartet. Valmistakaa sydämenne Herralle ja palvelkaa ainoastaan häntä, niin hän vapauttaa teidät filistealaisten käsistä.” Silloin israelilaiset poistivat baalit ja astartet ja alkoivat palvella ainoastaan Herraa. Samuel sanoi: ”Kootkaa koko Israel Mispaan, niin minä rukoilen teidän puolestanne Herraa.” Siellä he ammensivat vettä, vuodattivat sitä Herran edessä ja paastosivat sen päivän ja sanoivat: ”Me olemme tehneet syntiä Herraa vastaan.” (1. Sam. 7:3-6)

Meidänkin on turha odottaa Jumalalta apua ongelmiiimme, elleimme hylkää niitä epäjumalia, jotka hallitsevat sydäntämme emmekä tee parannusta synneistämme. Kun kääntymys Herran puoleen tapahtuu, Jumala alkaa kuulla rukouksemme.

Nyt kuitenkin filistealaiset päättivät tehdä äkkiryynnäkön kokoontuneen kansan kimp- puun. Israel joutui paniikin valtaan. Kansa pyysi Samuelia: "*Älä lakkaa huutamasta meidän puolestamme avuksi Herraa, meidän Jumalaamme, että hän pelastaisi mei- dät filistealaisten käsistä.*" Niin Samuel otti imevän karitsan ja uhrasi sen kokonaise- na polttouhrina Herralle. Samuel huusi Herraa avuksi Israelin puolesta, ja Herra vastasi hänelle. (1.Sam. 7:8,9)

Samuel tiesi, että Jumalaa ei voi lähestyä rukouksessa ilman syntiuhria. Meille se merkitsee sitä, että Jumala kuulee rukouksemme siksi, että Jeesus on sovittanut syntimme uhrikuolemallaan Golgatalla. Siksi saamme rohkeasti käydä Jumala ar- moistuimen eteen pyyntöinemme, kun olemme tunnustaneet syntimme.

Herra nostatti sinä päivänä kovan ukkosenjylinän filistealaisia vastaan ja saattoi hei- dät hämminkiin, niin että Israel voitti heidät. (1.Sam. 7:10) Voiton antoi Herra, vaikka Israel oli heikempi kuin vihollisensa. Kansan hengellinen herääminen ja taipuminen kuulemaan Herran ääntä oli voiton salaisuus. Tapahtui selkeä käänne kansan koh- talossa, vaikka lopullinen vapautus koittikin vasta Daavidin aikana. Mutta nyt oltiin etapissa, käännekohtassa, josta alkoi nousu:

Samuel otti kiven ja pystytti sen Mispan ja Seenin välille. Hän antoi kivelle nimen Eben-Eser ja sanoi: "Tähän asti on Herra meitä auttanut." Näin filistealaiset lannis- tettiin, eivätkä he enää tulleet Israelin alueelle. Herran käsi oli filistealaisia vastaan Samuelin koko elinajan. (1.Sam. 7:12-13)

Meidän taistelussamme syntiä, kuolemaa ja Saatanaa vastaan käännekohta on aina silloin, kun taivumme parannukseen omista synneistämme ja vetoamalla Jee- suksen Golgatan uhriin huudamme apua Herralta. Lopullinen voitto saavutetaan sinä päivänä, kun Daavidin Poika, Jeesus Kristus saapuu takaisin suuressa kirkkau- dessaan. Silloin koittaa täydellisen rauhan valtakunta.

Meidänkin elämässämme ja kasvussamme Herran omina on tilanteita, joissa saam- me pystyttää oman Eben-Eser kivemme ja katsoen taakse saamme kiittää Herran tähän asti antamasta avusta. Mutta niiden hetkien jälkeen me saamme jatkaa roh- kaistuna matkaa eteenpäin sydän Herraan Jeesukseen kiinnitettynä.

Samuelinkaan esirukouspalvelu kansan hyväksi ei päättynyt siihen. Myöhemmin hän lausui: "*Pois se minusta, että tekisin syntiä Herraa vastaan ja lakkaisin rukoile- masta teidän puolestanne ja opettamasta teille hyvää ja oikeaa tietä. Pelätkää vain Herraa ja palvelkaa häntä uskollisesti koko sydämestänne. Näettehän, kuinka suu- ria tekoja hän on teille tehnyt.*" (1. Sam. 12:23-24)

Meillä on suuri esirukoilija Herra Jeesus Isän oikealla puolella taivaassa, siksi mekin saamme tämän päivän etapilta nostaa katseemme Häneen, joka on meidän syntim- me ristillä sovittanut ja kukistanut kuoleman vallan. Saamme jatkaa matkaa kohti lo- pullista voittoa. Herra on kanssamme. Vaikka edessämme on uusia taisteluita, lo- pullinen voitto on varma niille, jotka ovat Kristuksen omia.

Samuelin pettymykset

Suurimmatkaan Jumalan miehet eivät säästy pettymyksiltä. Niitä joutuivat kokemaan Aabraham, Mooses, Daavid, Pietari ja Paavali. Usein kipeimpiä ovat oman perheen sisällä koetut takaiskut. Samuelkaan, jonka elämää olemme tällä viikolla tutkineet, ei välttynyt niiltä. Jos hän oli joutunut lapsuudessaan näkemään, miten ylipappi Eelin pojat tekivät syntiä ja joutuivat siitä tilille, niin varmasti hänelle oli erityinen pettymys, kun hänen poikansa *"eivät kuitenkaan vaeltaneet isänsä teitä vaan taipuivat hankkimaan väärää voittoa, ottivat lahjuksia ja vääristivät oikeutta."* (1. Sam. 8:3)

Kuinka monen uskovan isän ja äidin tuska on tänäänkin maassamme se, että heidän lapsensa kulkevat Jumalasta vieraantuneina kadotuksen tietä. Lukemattomat ovat ne hätääntyneet esirukoukset, joita Herran puoleen huudetaan omien lasten pelastumisen puolesta. Herra kyllä kuulee rukoukset, mutta usein tuhlaajapojat palaavat Herran luo vasta kovien ja vaikeiden vaiheiden jälkeen.

Kansa tuli pettyneen ja jo iäkkään Samuelin luokseen valittamaan:

"Sinä olet tullut vanhaksi, eivätkä poikasi vaella sinun teitäsi. Aseta nyt meille oikeutta jakamaan kuningas, niin kuin kaikilla muillakin kansoilla on." (1. Sam. 8:5)

Tämä pyyntö tuotti Samuelille vielä lisää murhetta, kun hän tajusi vuosien yritystensä saattaa kansa vaeltamaan Herran hallinnassa valuneen hukkaan. Suruissaan hän rukoili ja kysyi Herran neuvoa. Herra vastasi:

"Kuule kansaa kaikessa, mitä he sinulle sanovat, sillä eivät he ole sinua halveksineet, vaan minut he ovat hylänneet olemasta heidän kuninkaansa... he ovat hylänneet minut ja palvelleet muita jumalia. Kuule heitä, mutta varoita heitä vakavasti ja ilmoita heille, millaiset oikeudet on kuninkaalla, joka hallitsee heitä." (1. Sam. 8:7-9)

Kansa oli pyynnöllään ajautumassa ojasta allikkoon. Samuel varoitti, miten iso taakka kuninkuus tulisi kansalle olemaan raskaan verotuksen muodossa, mutta suostui heidän pyyntöönsä. Kuninkuus ei sellaisenaan olisi ollut paha, jos kuninkaat olisivat seuranneet Herraa, mutta historian saatossa juuri kuninkaat veivät kansan kohti epäjumalanpalvontaa ja perikatoa.

Joskus mekin saatamme rukoilla Herralta asioita, jotka muodostuvat meille taakoiksi, vaikka kuvittelimme niiden helpottavan elämäämme. Herra saattaa sitten antaa juuri sitä, mitä pyysimme opettaakseen meitä näkemään, miten parempi on se tie, jonka Hän haluaa antaa meille sikäli, kun kuuntelemme Hänen puhettaan ja johdustaan.

Samuel toimi kansan toivomuksen mukaan Herran luvalla ja voiteli kuninkaaksi Saulin, komean ja kookkaan miehen. Voitellun yhteydessä Saul sai osakseen myös Jumalan Hengen varustuksen tehtävänsä. Saul oli aluksi nöyrä ja halusi seurata Jumalan tahtoa. Mutta niin pian kuin Herra antoi Saulin menestyä sotapäällikkönä, hän ylpistyi ja alkoi toimia Jumalan tahdon vastaisesti. Hän suoritti uhritoimituksen, vaikka ei ollut Jumalan tahdon mukaisesti asetettu pappi.

Saulin tottelemattomuus Herran sanalle toistui voittoisassa sodassa amalekilaisia vastaan. *Silloin Samuelille tuli tämä Herran sana: "Minä kadun, että tein Saulin kuninkaaksi, sillä hän on kääntynyt pois seuraamasta minua eikä ole toteuttanut mi-*

nun sanojani." Samuel vihastui, ja hän huusi Herraa avuksi koko sen yön. (1. Sam. 15:10-11)

Omia toimenpiteitään puolustelleelle Saulille Samuel joutui sanomaan: *"Ovatko polttouhrit ja teurasuhrit Herralle yhtä mieluisia kuin kuuliaisuus hänen äänelleen? Kuuliaisuus on parempi kuin uhri, tottelevaisuus parempi kuin pässien rasva, sillä kapiointi on taikuuden syntiä ja niskoittelu kotijumalien palvelusta. Koska sinä olet hylännyt Herran sanan, myös hän on hylännyt sinun kuninkuutesi."* (1. Sam. 13:22-23) Jumalan Henki poistui Saulista ja häntä alkoi vaivata paha henki. Saulista tuli vainoharhainen. Samuel oli yrittänyt ohjata Saulia, mutta joutui kokemaan jälleen syvän pettymyksen.

Herra kysyy omiltaan kuuliaisuutta Sanalleen. Sitä tarvitaan erityisesti silloin, kun joudumme tunnustamaan rikkoneemme Jumalan tahdon. Silloin on äärimmäisen turmiollista kaikenlainen selittely, joihin Saul turvautui. Oikea tie on rehellisesti kohdata totuus, taipua parannuksen ja huutaa uutta armoa siltä Herralata Jeesukselta, joka on meidän syntimme Golgatalle kantanut.

Samuelille Saulin lankeemus oli niin syvän surun syy, että hän murehti sitä pitkään eikä enää mennyt tapaamaan Saulia koko elinaikanaan. Silloin *Herra sanoi Samuelille: "Kuinka kauan sinä suret Saulia? Minähän olen hylännyt hänet, niin ettei hän saa olla Israelin kuninkaana. Täytä öljysarvesi ja mene. Minä lähetän sinut beetlehemiläisen lisain luo, sillä hänen poikiensa joukosta minä olen katsonut itselleni kuninkaan."* (1. Sam. 16:1)

Herra ei halua, että jäämme pettymyksiemme keskellä kieriskelemään itsesäälissä. Pettymyksillä on tärkeä sanoma siitä, että Herra on valmis viemään meidät johonkin uuteen. Israel sai uuden kuninkaan Daavidin. Hänestä tuli meidän kuninkaamme Jeesuksen Kristuksen esi-isä. Vasta Jeesuksessa toteutui täydellinen kuninkuus, koska Hän oli kaikessa kuuliainen Isälle ja voitti synnin, kuoleman ja Saatanan vapauttaakseen meidät aitoon alamaisuuteen, jossa löydämme vapauden.

Jatkossakin saatamme joutua pettymään itseemme ja toisiin ihmisiin, mutta Herraan Jeesukseen meidän ei tarvitse pettyä. Siksi saamme tänään nostaa katseemme Häneen, joka on myös kuninkuutensa kirkkaudessa saapuva toisen kerran maan päälle. Kun Hän saapuu, viimeisetkin pettymyksen kyyneleet pyyhitään Herran omien silmiltä.

Samuelin jäähyväispuhe

Millaiset ovat sinun jäähyväisterveisesi ystävillesi, työtovereillesi tai seurakunnallesi, kun työjaksosi on päättynyt tai olet muuttanut uusiin elämäntilanteisiin? Raamatusta löytyy useita jäähyväispuheita. Niitä pitivät muun muassa Mooses, Joosua, Samuel, Daavid, Jeesus ja Paavali. Iäkäs Samuel piti puheensa kansalle, kun hän oli voidellut Saulin kuninkaaksi ja hänen toimintansa kansan tuomarina päättyi. Hän eli kuitenkin sen jälkeen vielä muutamia vuosia.

Puheensa alussa Samuel totesi asettaneensa kansalle kuninkaan ja jatkoi: *"Minä olen johtanut teitä nuoruudestani alkaen tähän päivään asti. Tässä minä olen. Vastatkaa minulle Herran ja hänen voideltunsa edessä: Kenen härän tai aasin olen ottanut, kenelle olen tehnyt vääryyttä tai ketä olen sortanut? Keneltä olen ottanut*

lahjuksia ummistaakseni silmäni hänen hyväkseen? Minä korvaan sen teille." (1. Sam. 12:2-3)

Meidänkin on syytä ajoittain pysähtyä katsomaan mennyttä elämäämme ja suostua siihen, että sekä Jumala että ihmiset saavat antaa siitä lausuntonsa. Jos joudumme toteamaan, että "huono on ollut vaelluksen", niin välintilinpäätös saakoon viedä meidät aidossa parannuksessa ristillä kärsineen ja ylösnousseen Vapahtajan luo voidaksemme jatkaa loppumatkaa puhdistettuina ja hyvällä omalla tunnolla.

Kansa antoi Jumalan kasvojen edessä Samuelin toiminnasta vapauttavan tuomion. Sitten Samuel jatkoi palauttamalla kuulijoiden mieliin Jumalan suuret armoteot, joita kansa oli menneisyydessä kokenut siitä asti, kun Herra oli Mooseksen johdolla vapauttanut sen Egyptin orjuudesta. Kysymys ei ollut vain menneisyyden kertaamisesta, vaan nykyisyydessä sen Herran eteen asettumisesta, joka oli näyttänyt suuruutensa menneissä tapahtumissa. Samuel korosti: *"Astukaa nyt esiin, niin minä käyn oikeutta teidän kanssanne Herran edessä kaikkien Herran vanhurskaiden tekojen tähden, jotka hän on tehnyt teille ja teidän isillenne."* (1. Sam. 12:7)

Jumalan edessä mekin olemme vastuussa ei vain siitä, mitä itse olemme saaneet kokea, vaan meitä mitataan myös sen mukaan, kuinka hyvin olemme tehneet johtopäätökset niistä Jumalan teoista, jotka Hän on tehnyt menneisyydessä ja joista olemme saaneet tiedon. Meidät tuomitaan sen valon mukaan, mitä olemme saaneet ja missä määrin olemme sen mukaan eläneet.

Samuel muistutti kansaa sen suurista synneistä, kun se oli sortunut epäjumalien palvontaan ja joutunut sen seurauksena vihollistensa valtaan. Vasta sitten, kun se oli taipunut parannukseen ja kääntynyt takaisin Herran puoleen armoa anoen, se oli saanut vapauttajat. Tänäankään meillä ei ole muuta tietä vapauteen ja siunaukseen kuin syntien tunnustamisen, niiden hylkäämisen ja Herran armoon turvautumisen tie.

Samuel jatkoi: *"Tässä on nyt kuningas, jonka te valitsitte ja jota anoitte. Katsokaa, Herra on antanut teille kuninkaan. Jos te pelkätte Herraa, palvelette häntä, kuuntelette hänen ääntään ettekä kapinoi hänen käskyjään vastaan, te olette Herran, Jumalanne, seuraajia, sekä te että kuningas, joka teitä hallitsee. Mutta jollette kuuntele Herran ääntä, vaan kapinoitte Herran käskyjä vastaan, Herran käsi on oleva teitä vastaan, niin kuin se oli teidän isiänne vastaan."* (1. Sam. 12:13-15)

Kaiken kristillisen elämän salaisuus on Jumalan äänen kuuntelussa. Siksi on mahdotonta vaeltaa uskovana lukematta tai kuuntelematta Raamatun sanaa, sillä Herra puhuu omilletunnoillemme sen kautta. Pyhän Hengen voimalla Jumala sana antaa meille voiman vaeltaa Heran tahdon mukaan. Sanan kautta Jumalan elämä vuotaa sydämiimme.

Samuel osoitti vielä merkkiä käyttäen kansalle, että Jumalan sanassa on voima: *Samuel huusi Herraa, ja Herra antoi sinä päivänä tulla ukkosenjylinän ja sateen. Silloin koko kansa pelkäsi suuresti Herraa ja Samuelia, ja he sanoivat Samuelille: "Ruokoile palvelijoittesi puolesta Herraa, Jumalaasi, ettemme kuolisi, sillä me olemme tehneet kaikkien syntiemme lisäksi senkin pahan teon, että anoimme itsellemme ku-*

ningasta." (1. Sam. 12:18-19) Lopulta kansa havahtui syntiinsä ja taipui parannukseen.

Samuel sanoi kansalle: "Älkää pelätkö. Te tosin olette tehneet kaiken tämän pahan, mutta älkää kuitenkaan kääntykö pois seuraamasta Herraa vaan palvelkaa Herraa kaikesta sydämestänne. (1. Sam. 12:20)

Syntinsä tunnustaminen ja Herran armoon turvautuminen vapauttaa meidät pelosta ja antaa meille uuden rohkeuden palvella Herraa.

Samuelin jäähyväispuhe päättyi lupaukseen ja varoitukseen:

"Pois se minusta, että tekisin syntiä Herraa vastaan ja lakkaisin rukoilemasta teidän puolestanne ja opettamasta teille hyvää ja oikeaa tietä. Pelätkää vain Herraa ja palvelkaa häntä uskollisesti koko sydämestänne. Näettehän, kuinka suuria tekoja hän on teille tehnyt. Mutta jos teette paha, te tuhoudutte, sekä te itse että teidän kuninkaanne." (1. Sam. 12:23-25)

Jos sinä olet päässyt eläkkeelle tai siirtynyt uusiin tehtäviin, esirukoustehtäväsi jatkuu niiden puolesta, joiden kanssa olet aiemmin saanut vaeltaa. Siinä saat olla esirukouspalvelussa Jeesuksen työtoveri, sillä Hänestä sanotaan: *"Hän ... voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan tulevat Jumalan luo, sillä hän elää aina rukoillakseen heidän puolestaan."* (Hepr. 7:25) Jatketaan siis esirukouspalvelua ja sanan opettamista niille, joiden keskuuteen Herra on meidät asettanut.